

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fremlægger EU's og Kievs sabotage af Minskaftalerne

12. marts 2015 – Under en lang pressekonference med den spanske udenrigsminister Jose Manuel Garcia-Margallo den 10. marts, gav den russiske udenrigsminister en temmelig detaljeret briefing om den igangværende sabotage af Minskaftalerne, under hans besvarelse af spørgsmål.

For det første bemærkede han, at

»det ser ud, som om EU-bureaukratiet i Bruxelles med fuldt overlæg optrapper konfrontationen med Rusland og ofte forsøger at foregive, at der ikke sker fremskridt i opfyldelsen af de militære klausuler i Minskaftalerne. Dette forsinker gennemførelsen af de politiske klausuler og hindrer samtidig normaliseringen af relationerne mellem EU og Rusland, noget, som mange lande er fortalere for, inklusive Spanien.«

(udskrift fra det Russiske Udenrigsministerium)

For det andet bemærkede han, at Radaen (Det øverste Råd i Ukraine, det nationale parlament, -red.) har udstedt en erklæring, der siger, at det ikke vil samarbejde med repræsentanterne for republikkerne Donetsk og Lugansk om at afholde lokale valg – et spørgsmål, der er indeholdt i aftalen.

For det tredje har Kiev nægtet at overholde aftalen mht. at oprette underarbejdsgrupper inden for Kontaktgruppen omkring den forfatningsmæssige proces, humanitære og økonomiske spørgsmål, afholdelse af valg, osv.

Man kunne måske føje til Lavrovs liste den særlige erklæring fra Vladislav Deinego, repræsentant fra republikken Lugansk i Kontaktgruppen, der både har klaget over Kievs igangværende beskydning og også har bemærket, at Radaen kun har fire dage tilbage til at opfylde den deadline, der er afsat i Minskaftalerne, for at vedtage et dekret om at give Donbas særstatus.

Lavrov sluttede sin diskussion som følger:

»Er vore vestlige kolleger ikke i stand til at se alt dette? Det er afgørende at gøre dem opmærksom på den kendsgerning, at den fulde gennemførelse af Minskaftalerne, som de kræver, faktisk bliver blokeret af Kievmyndighederne.

Jeg ved ikke, hvilke redskaber amerikanerne og europæerne har til at lægge pres på Kiev. De burde måske bruge deres foretrukne mekanisme – sanktioner – til at tvinge Kievmyndighederne til at levere, hvad de har indgået aftale om, og som alle vore vestlige kolleger kræver.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (t.h.) og hans spanske modpart, Jose Manuel Garcia-Margallo, ankommer til den fælles pressekonference den 10. marts.

**Ukraine: Rådgiver til
Poroshenko: Det, vi har brug**

for, er nazistiske frivillige

12. mrs. 2015 – Yuri Biryukov, en rådgiver til den ukrainske præsident Poroshenko og en højlydt fortaler for, at USA skal opruste Ukraine, fordømte tilstanden i det ukrainske militære rekrutteringssystem i en skvalder på Facebook tirsdag:

»Det aktuelle system for mobilisering er baseret på den sovjetiske hærs system og principper, og fungerer overhovedet ikke i vores land. Alkoholikere og plattenslagere, narkomaner og idioter: de er alle rent formelt underkastet mobilisering, efter princippet: Vi tager, hvad vi kan få; kvaliteten er ikke vigtig«,

sagde Biryukov, rapporteret af Sputnik.

Han talte til fordel for »rekruttering på basis af frivillighed« og bemærkede, at han snart ville fremlægge en plan for Forsvarsministeriet og Generalstaben om skabelsen af flere eksperimentelle centre for rekruttering af frivillige, med afdelinger over hele landet.

Biryukov sagde, at de såkaldte frivillige bataljoner, der i øjeblikket er i aktion i det østlige Ukraine, har vist et »kvantitativt anderledes niveau af motivering, disciplin og støtte hos soldaterne for hinanden«. Sputnik bemærker korrekt, at disse »højt disciplinerede« soldater er neonazisterne, såsom Azov-, Aidar-, Donbas- og Dnepr-bataljonerne, der er organiseret og finansieret af oligarken Igor Kolomoysky, som har base i Dnepropetrovsk, og at disse bataljoner stolt bærer svastika-emblemet.

Foto: Medlemmer af Azov-bataljonen med eget flag, NATO-flag og Hagekors-flag!

Søndags-klummeskriver i Londonavisen Spectator: Det er NATO, der bygger Imperium, ikke Putin

12. marts 2015 – I en spalte i »Spectator« 7. marts skriver Peter Hitchens:

»To store landemagter står over for hinanden. En af disse magter, Rusland, har opgivet kontrollen over 700.000 kvadratmil af værdifuldt territorium. Den anden, Den europæiske Union, har vundet kontrol over 400.000 af disse kvadratmil. Hvilken af disse to magter er det, der udvider?

Der er 300.000 neutrale kvadratmil mellem dem, for det meste i Ukraine. Fra Moskvas standpunkt er dette allerede et alvorligt, uerstatteligt tab. Som Zbigniew Brzezinski, en af de mest snu af de gamle krigere fra den kolde krig, skrev tilbage i 1997, 'Ukraine er en geopolitisk akse, fordi dets blotte eksistens som et uafhængigt land er med til at transformere Rusland. Uden Ukraine ophører Rusland med at være et europæisk imperium.'

Dette formindskede Rusland føler denne spredning af EU og dets bevæbnede fløj, NATO, som et slag på en skade, der endnu ikke er helet op. I februar 2007, f.eks., spurgte Vladimir Putin surt, 'Hvem er denne udvidelse rettet imod?'

Jeg har aldrig hørt en klart svar på dette spørgsmål. USSR, som NATO blev grundlagt for at bekæmpe, udåndede i august 1991. Så hvad er NATO's formål nu? Hvorfor eksisterer det i det hele taget stadig? Der er intet indlysende behov for et

fjendtligt system i Europa efter Sovjetunionen...«

[www.spectator.co.uk/features/9459602/
its-nato-thats-empire-building-not-putin/](http://www.spectator.co.uk/features/9459602/its-nato-thats-empire-building-not-putin/)

Foto: 'Rapid Trident' militærøvelse i det vestlige Ukraine

40 % af tyskerne frygter krig mellem NATO og Rusland

12. mrs. 2015 – En meningsmåling udført af FORSA-instituttet for et RTL-fjernsynsprogram viste, at 40 % af de adspurgte tyskere sagde, at de frygtede, der ville udbryde en krig mellem NATO og Rusland, og at det er »en tid, hvor man skal være bange«. (Det ville måske være nyttigt også at udføre meningsmålinger blandt befolkningen i Polen eller De baltiske Lande, hvis ledende politikere offentligt fremprovokerer spændinger med Rusland.) Den polske premierminister Ewa Kopacz har netop advaret mod »naivitet« med hensyn til situationen i Ukraine og sagde, at »for første gang udgydes der blod for Den europæiske Union, for hensigten om at integrere ind i EU«, og at ukrainernes »suveræne afgørelse« om at blive en del af EU »må respekteres ... Samtidig må enhver, der ikke vil acceptere denne afgørelse, fordømmes«, (en hentydning til præsident Putin).

Pres og psykologisk krigsførelse udøves også mod Finland for at de skal opgive deres neutrale status og tilslutte sig NATO. Ulykkeligvis har Finlands premierminister Alexander Stubb sagt, at hans land »ikke længere udelukker medlemskab af NATO i de kommende år«, og at også den finske præsident har omtalt

»denne mulighed«. I mellemtiden deltog tropper fra NATO-landene USA, U.K., Holland og Spanien i en militærparade i Narva, Estland.

Foto: Amerikanske soldater i pansrede mandskabsvogne deltager i parade i Narva, Estland, på landets uafhængighedsdag, 24. februar 2015.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier advarer mod at bevæbne Ukraine

12. mrs. 2015 – Dr. Frank-Walter Steinmeier, den tyske udenrigsminister, lagde ikke fingrene imellem, da han talte i dag på CSIS i Washington, hvor han advarede mod at bevæbne Ukraine og opfordrede til fortsat handling ad den »vanskelige vej«, som er diplomati, for at løse krisen der.

»Det er indlysende for mig, at dette ville udvide konflikten og flytte krisen til en ny fase, og ud over det punkt, hvor man ikke kan vende om«, advarede han. »Det, vi har brug for, er strategisk tålmodighed. Hvis vi insisterer på at løse denne krise omgående, sætter vi den måske tilbage. Som det så tit sker inden for diplomati, så kan en krise opstå på nogle få dage, men tager årtier at afslutte«, sagde han. »Vi må være bevidste om, at Rusland, i visse lande i Europa, rejser lange, historiske minder, som vi må forstå. Men Rusland vil altid være vores største nabo, og tysk udenrigspolitik kan kun arbejde i og gennem Europa.«

Senere under Spørgsmål & Svar, spurgte den svenske berserk-økonom Anders Aslund igen, hvorfor vi ikke burde forsyne Ukraine med våben.

»Vi har ikke, på noget tidspunkt i den senere historie, set, at militære løsninger har været en succes«, sagde Steinmeier. »Vi må snarere tage begrænsning af tabene i betragtning. Blot fordi vejen er lang, betyder det ikke, at en anden vej vil være hurtigere«, sagde han.

»Hvis man forøger våbnene til Ukraine, vil Rusland simpelt hen forsyne separatisterne med flere våben, og styrkeforholdet vil være det samme, men på et højere niveau. Dette ville føre til en ny fase, der kunne komme ud af kontrol. Det kunne føre til en direkte konflikt mellem Rusland og Ukraine, og det ville ikke være til gavn for nogen, især ikke Ukraine«, advarede han. »Der har været nogle overtrædelser på vejen«, bemærkede Steinmeier, »men parterne er altid kommet tilbage til Minsk-aftalen som basis. Så længe, parterne forbliver inden for denne aftales parametre, bør vi forfølge forhandlingens vanskelige vej. Der er intet alternativ til denne arbejdskrævende proces«, sagde han.

Tidligere tyske kansler Schmidt: Ukraine-konflikten kunne blive til en 'varm krig'

12. mrs. 2015 – I et interview med *Bild Zeitung* advarede Helmut Schmidt om, at hvis Vesten ikke noterede sig Putins

virkelige interesser, kunne konflikten i Ukraine eskalere »endda til en rigtig, varm krig«. Putin er mindre interesseret i Ukraine, Polen eller Litauen, sagde han, end han er i naboerne Kina, Pakistan og staterne i Centralasien. Ukraines fremtid er derfor »mindre vigtig« for Putin.

Rusland blev overrasket over og led under EU's udvidelse mod øst i en slags »det vilde Vesten-periode« under præsident Boris Jeltsin i begyndelsen af 1990'erne, sagde Schmidt og tilføjede, at russernes nuværende opførsel stadig er en respons på dette. Putin har genoprettet Ruslands internationale ry. »Vi er ikke forpligtet til at synes om Putins politik. Men vi må forstå den på baggrund af historien, og tage den alvorligt«, sagde Schmidt.

Foto: Tidl. tyske kansler Helmut Schmidt

Amerikansk kampbrigade med militærudstyr har kurs mod Baltikum

10. mrs. 2015 – Størstedelen af 3.000 tropper fra USA's 3. Infanteridivision, som er en kampbrigade med tungt udstyr, vil ankomme til De baltiske Lande Letland, Litauen og Estland i næste uge som en del af USA's »Operation Atlantic Resolve«. De vil deltage i en række militærøvelser i alle tre lande i en periode på 90 dage, hvorefter de vil vende hjem, men deres udstyr vil forblive på stedet, iflg. USA's Forsvarsministerium. Faktisk ankom en skibsladning militærudstyr til havnen i Riga, Letland, i går, ledsaget af

megen fanfare, som en »demonstration« af NATO's »enhed« over for russisk »aggression«. Det militære udstyr omfatter Abrams tanks, Bradley pansrede mandskabsvogne og Humvees. Leverancerne har til hensigt at »demonstrere den faste beslutning over for præsident Putin og Rusland om, at vi i fællesskab kan samle os«, sagde generalmajor John R. O'Connor, en højtplaceret logistisk officer for den amerikanske hær i Europa, til AFP og tilføjede, at udstyret ville forblive på stedet »så længe, som det er nødvendigt, for at afskrække russisk aggression«.

Mindst fem tanks og dusinvis af andre køretøjer fra denne ladning har kurs mod Litauen, rapporterer Sputnik News i dag, der citerer Baltic News Service. »Ved at sende tungt udstyr til øvelser i Litauen demonstrerer USA sin stærke forpligtelse over for at bidrage til at sikre Litauens og De baltiske Staters sikkerhed. Dette udstyr vil give litauiske tropper en mulighed for at lære, træne og blive klar til at handle inden for rammerne af forskellige former for allierede enheder – fra infanteri til tanks«, sagde den litauiske forsvarsminister.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede til troppeudstationeringerne under en pressekonference med sin spanske modpart, udenrigsminister José Manuel Garcia-Margallo: »Vi har bekræftet vort standpunkt, at militær opbygning tæt på vore grænser ikke bidrager til genoprettelsen af tillid i det euro-atlantiske område ... Vi er tvunget til at reagere på passende måde.«

Hvad man naturligvis ikke rapporterer i de vestlige medier er, at i det mindste nogle af de amerikanske tropper i De baltiske Lande vil befinde sig inden for rækkevidde af Iskander-missilbaser i den russiske enklave Kaliningrad, mellem Litauen og Polen. Iskander-missilet har en rækkevidde på op til 400 km og kan medføre et udvalg af forskellige sprænghoveder på 700-800 kg. Det er designet til ikke alene at være en trussel mod faste mål, men også mobile mål, såsom luftforsvarssystemer og troppekonzentrationer.

Foto: Flere end 120 stykker militært udstyr fra USA blev 9. marts 2015 losset i havnen i Riga, Letland.

USA: »Det utænkelige: Mulig atomkrig med Rusland«

10. marts 2015 – Under denne titel samler underskriver af Schiller Instituttets BRIKS-appel, Stephen Lendman, flere advarsler fra de mentalt raske i løbet af de seneste måneder om, at verden befinder sig en hårsbredde fra »det utænkelige«. »Galninge, der kører tingene i Washington, gør alting muligt. Obama ser ud som Bush på steroider. Neokonservative inficerer hans regering og Kongressen« og tilføjer; atomkrig er mulig. »Forhåbentlig vil køligere, vestlige hjerner forhindre det. I modsat fald er alle væddemål aflyst.«

Rusland svarer ligefremt på forslag om EU hær

9. marts 2015 – Rusland responderede i dag hurtigt og bestemt på EU-kommissionsformand Jean-Claude Junckers forslag om at skabe en Fælles Europæisk Hær, fremsat 8. marts.

I kommentarer til det tyske *Welt am Sonntag* hævdede Juncker, at »En fælles, europæisk hær ville give Rusland det klare indtryk, at vi er seriøse mht. at forsvare europæiske værdier«

og erklærede yderligere, at dette ville besejle Europas skæbne. »Før troede jeg, at man ikke længere behøvede at retfærdiggøre Europa, men jeg har forstået, at der er et behov for dette. Europa har mistet enormt meget ry; i udenrigspolitik tager man os ikke alt for alvorligt.«

Russere var slet ikke i tvivl om, hvilken slags »skæbne«, Juncker talte om. I kommentarer rapporteret af TASS erklærede førstevicemand for grupperingen fra partiet Forenet Rusland (det regerende parti i Rusland, -red.) i Statsdumaen, Frants Klintsevich, at »I atomvåbenalderen yder ekstra hære ikke yderligere sikkerhed. Men de kan helt sikkert spille en provokerende rolle« og tilføjede, »Man må antage, at en europæisk hær skal ses som en tilføjelse til NATO«. Som avisen beskrev, bemærkede Klintsevich, at »aldrig, selv under de mørkeste dage under den kolde krig, havde nogen vovet at komme med et sådant forslag«.

Junckers forslag blev hurtigt afvist af Storbritannien med Cameron, der erklærede, at det Konservative Parti »aldrig ville støtte« idéen, fordi »forsvar er et nationalt, ikke en EU-ansvar«. Talsmand for U.K. Independence Party (UKIP) Mike Hookem erklærede, at »En europæisk hær ville være en tragedie for U.K. Vi har alle set det totale rod, EU har skabt i økonomien; hvordan kan vi så meget som overveje at betroe dem dets forsvar?« I Tyskland sagde talskvinde for Die Linke Christine Buchholz til Berlin-avisen *Tagesspiegel*, at »Junckers forslag helt klart er møntet på Rusland ... EU har brug for en fredelig udenrigspolitik og nedrustning«.

Det anti-russiske forslag fra Juncker (den tidligere premierminister af skatteparadiset Luxembourg) fik imidlertid hurtig støtte fra Tysklands forsvarsminister Ursula von der Leyen. Citeret af *London Financial Times*, gik Von der Leyen – der har helliget meget af sin karriere til denne idé – endnu videre og sagde, »Jeg tror, at Bundeswehr (de tyske, bevæbnede styrker) også, under visse betingelser, ville være parat til at lade enheder indgå under en anden nations kontrol. Denne

sammenvævning af hære med udsigt til en dag at få en Europæisk Hær er, efter min mening, fremtiden«.

Foto: Frants Klintsevich

Fra LaRouche-bevægelsen 10. mrs. 2015: Nedtælling til krig, eller til BRIKS-alternativet

Afgørende begivenheder finder sted i hele Europa nu, i kampen mod nedtællingen til krig med Rusland og med det bankerotte eurosysteem, der har kurs mod sammenbrud.

De store europæiske nationers regeringer har tydeligvis vendt sig, af frygt for en generel atomkrig, imod de vanvittige USA/britiske/NATO-planer om at bevæbne Ukraine, De baltiske Lande og Polen for at kæmpe mod Rusland.

Men samtidig har chefen for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker fra Luxembourg, netop udstedt en opfordring om »en europæisk hær til at forsvare Europas værdier imod russisk aggression«. En leder af Vladimir Putins parti i Dumaen responderede omgående og med total klarhed: »I atomvåbenalderen yder ekstra hære ikke yderligere sikkerhed; men de kan helt sikkert spille en provokerende rolle.«

Lad briterne hævde, at de ikke vil deltage – de har ingen egne

styrker tilbage at lade indgå i en sådan hær! Junckers selvmorderiske forslag går ikke desto mindre lige i den britiske-Obama-fælde, som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche definerede for flere uger siden:

Det er idéen om, at NATO kan gå hele vejen med at true med og fremprovokere en krig med Rusland og Kina for at stoppe BRIKS, og at denne atomkrig på en eller anden måde kan »begrænses« til ødelæggelsen af Eurasien og lade USA og UK »vinde«. Den russiske respons er på sin side også krystalklar: I atomvåbenalderen har krig ingen vindere eller overlevende nationer.

Så krigsprovokationerne, inklusive forsøget på at hænge Putin op for mordet på Boris Nemtsov, fortsætter.

Men samtidig finder vi stærkere og stærkere tendenser til at bryde ud af det bankerotte eurosistem over hele Europa, som vore europæiske aktivister diskuterede mandag via telefonkonference. Disse tendenser eksisterer nu i næsten alle lande, de er stærkere i f.eks. Italien end i Grækenland.

Den afgørende faktor i blot en minoritet af sådanne grupperinger, er at vende sig mod de BRIKS-allierede nationer som win-win-alternativet til både kollaps og krig. Dette ses netop blandt de ledere, der har underskrevet eller seriøst diskuteret Schiller Instituttets internationale appel om, at USA og Europa skal følge BRIKS-kursen for forhindring af krig.

De meget stærke erklæringer om BRIKS-alternativet fra en spansk industrorienteret gruppe og fra Euro-Kina-Forum, samt gengivelsen af begge Lyndon LaRouches erklæringer om Nemtsov-mordet, er hovedindikatorer for, hvad der virkeligt fører an. Vækst og udvikling som alternativ til euroens bankerot for nationer som Grækenland eller Italien kommer kun til live, når de vender sig mod BRIKS.

Kina har i løbet af de seneste dage erklæret Det økonomiske Silkevejsbælte som fokus for hele deres udenrigspolitik.

Landets udenrigsminister har også sat de højeste mål for økonomisk samarbejde med Rusland og Indien – som selv planlægger at tredoble vækstraten for sin atomenergisektor.

Amerikanske borgere er ikke tilskuere til denne kamp: Det er Obamas Hvide Hus og dets valkyrier som Victoria Nuland og Samantha Power, der kører fremstødet mod krig med Rusland, og sluttelig med Kina. Fjern Obama; så kan det direkte tilbud til USA fra Kinas præsident Xi om kooperativ kredit til verdensomspændende fremskridt inden for videnskab og infrastruktur blive accepteret og virkeliggjort.

Lyndon LaRouche: Referencepunktet for at forstå nutidens historie er Jeanne d'Arc, Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler

10. mrs. 2015 – Under diskussioner med kolleger i søndags understregede Lyndon LaRouche, at den eneste måde, hvorpå vores nutidige historie kan forstås og en politik for fremtiden kan fastlægges, er at begynde ved Jeanne d'Arc som referencepunkt, og den Renæssance, der, som respons på hendes helligelse til sandheden, blev skabt af Nicolaus Cusanus og hans efterfølger, Johannes Kepler.

Den amerikanske Revolution, Den amerikanske Forfatning og Hamiltons Amerikanske, økonomiske System er alle produkter af denne dybtgående transformation af det menneskelige liv, det menneskelige, mentale liv, der indledtes af Jeanne d'Arc.[1]

Den eneste måde, hvorpå verden kan reddes i dag, er ved at gå tilbage til denne Renæssance og fuldføre den mission, som Jeanne d'Arc påbegyndte.

Hvis man ikke forstår Keplers princip, ved man intet om, hvordan det menneskelige sind virker. Det er ikke et spørgsmål om at reformere det eksisterende system, eller erstatte noget inden for dette system; man må skabe noget nyt. Og for at gøre dette må man fuldstændigt gå tilbage til Keplers mentale grundlag.

Som Lyndon LaRouche erklærede lørdag, 7. marts, er der meget få mennesker i USA, der kender denne historie og dette princip.

I denne sammenhæng identificerede han det faktiske problem i Washington, D.C., og hvorfor de fleste kongresmedlemmer er så korrupte og feje.

»De fleste kongresmedlemmer har ingen viden om, hvad principperne er. De fleste kongresmedlemmer har ingen forståelse af, hvad menneskehedens mission er. De har ingen evne til at forså den mission, som de skal udføre. Man må rense ud, eller udrense det meste af Kongressen, hvis man vil redde USA, redde civilisationen. Jeanne d'Arcs eksempel er en af de mest gavnlige og effektive måder at formidle dette på.«

Som LaRouche fortsatte:

»Selve meningen med eksistensen af vores Forfatning er baseret på Jeanne d'Arc som præcedens. Det er Den amerikanske Forfatning! Det er den sande Forfatning for De forenede Stater. Og det er, hvad folk burde være mere

opmærksomme på, og det haster. For de ved ikke, hvad meninger med det menneskelige liv er. De ved ikke, hvad formålet med det menneskelige liv er, med mindre de forstår det, der udgår fra historien om Jeanne d'Arc.«

Som LaRouche påpegede:

»En anden måde at sige det på; Jeanne d'Arc-historien, som ikke er Jeanne d'Arc-historien. Det er et bestemt øjeblik i historien, der har en fuldendelse. Det er Den amerikanske Revolution, faktisk, det er det samme.«

Tidligere havde LaRouche henvist til, at hendes rolle i historien var uafsluttet. Det er denne manglende afslutning, der må definere vores mission i dag.

Det er vores mission at fuldende det ufuldendte i Jeanne d'Arcs mission. Det er den mission, der, som LaRouche erklærede,

»implicit er givet os gennem sådanne eksempler som Jeanne d'Arc.«

Lyt også til: Webcast 9. marts:

[LaRouchePACs Komite for Politisk Strategi diskuterer Jeanne d'Arcs fortsatte mission i vores politiske arbejde i denne, for verden så alvorlige tid ...](#)

Se også:

Schiller Instituttets Specialrapport, juli 2013: [Helga Zepp-LaRouche: 'En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer'](#)

Nyhedsorientering, juli 2013: [Lyndon LaRouche: Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare](#)

LaRouchePAC: [Johannes Keplers 'Harmony of the World'](#)

[1] Se: 10. marts: »Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?«

Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?

... For det er kun gennem erkendelsen af det oligarkiske princip som en virkelig, ond kraft, samt forpligtelsen til ikke at tillade dette at ske, at civilisationen er blevet reddet før, i fortiden, og som kan redde civilisationen nu, igen. Det eksempel, som hr. LaRouche har nævnt en del på det seneste, er forbindelsen mellem Jeanne d'Arc og Nicolaus Cusanus. Hr. LaRouche har understreget, at, på trods af drabet på Jeanne d'Arc for hendes fjenders hænder, så var det denne begivenhed, der i betydelig grad bidrog til udkrystalliseringen af det, vi nu kender som Den europæiske Renæssance, der fødtes ud af Nicolaus Cusanus' indsats.

Schiller Instituttets Ugeavis 11 – 2015:

LaRouche til Grækenland: Forlad euroen, Gå med i BRIKS!

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche til Grækenland: Afslør EU's bluff – Gå med i BRIKS

7. marts 2015 – Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche udstedte en erklæring i går, hvor han opfordrede den græske regering til at afsløre Den europæiske Unions bluff og ikke alene forlade Eurozonen, men også direkte koble sig til det fremvoksende, nye globale og økonomiske system, som BRIKS-nationerne er i færd med at opbygge.

LaRouches bemærkninger blev overleveret under det ugentlige, internationale fredags-webcast i går på www.larouchepac.com af Jeffrey Steinberg, medlem af EIR's redaktion, som svar på det

første spørgsmål til hr. LaRouche fra institutionelle kredse i Washington, D.C. Dette spørgsmål lød: »Hr. LaRouche, i betragtning af Eurozonens finansministres og Den europæiske Centralbanks handlinger er det tydeligt, at et opgør nærmer sig over, hvorvidt Grækenland vil forblive i den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) ... Hvad er Deres anbefalinger til den græske regering, og hvordan kan de møde disse presserende udfordringer? Tak.«

Steinberg videreformidlede hr. LaRouches svar som følger:

»Han sagde, at den virkelige bankerot er i Londons og Wall Streets transatlantiske system som helhed. Det spørgsmål, som stilles af Rusland og mange andre nationer i dag, er, om europæerne og USA under Obama kan overleve deres egen tåbelighed, eller om deres handlinger vil føre til verdenskrig og muligheden for generel udslettelse. Dronning Elizabeth og hendes kredse billiger muligvis idéen om generel krig, men det gør jeg ikke.

Der er lykkeligvis en plads for Grækenland. De kan gå med i den anden klub. De kan blive en del af BRIKS-processen. En voksende del af verden bryder med de angloamerikanske interesser, og det inkluderer nu flertallet af nationerne i Syd- og Mellemamerika og Caribien. Det omfatter naturligvis også mange nationer i Sydøstasien, Sydasien, Mellemøsten og Afrika ...

For at sige det ligefremt, så bluffer ØMU i Grækenlands tilfælde. De forsøger at afpresse Grækenland. Dette er tåbeligt for Vesteuropa og USA. Grækenland har en unik og tæt relation til Rusland såvel som til Kina, og det er deres indgangsport til BRIKS-alternativet.

Det, vi ser med konfrontationen med Grækenland, såvel som konfrontationen med Rusland, er et sidste, desperat forsøg på at bluffe. Faren består i, at der for enden af dette bluff er atomkrig. Udfordringen for de fleste amerikanere

er, at de ikke kan fatte det vanvid, der er drivkraften bag denne politik med bluff og provokation. De kan ikke fatte, for det meste, at der findes nogen, der er villige til at risikere den selvmorderiske udslettelse af menneskeheden. Dette er vanvid ud over enhver forstand, og dog er det, hvad vi har med at gøre med hensyn til Obama, briterne og andre desperate kræfter.

Grækenland har en lang historie som en maritim magt. Det går helt tilbage til perioden efter, at Zeus blev dræbt. Grækenland har karakter af et maritimt land, og det er grundlaget for, at det kan blive en integreret del af BRIKS-paradigmet. Kina anser allerede Grækenland for at være Den nye Silkevejs hovedterminal i Middelhavet.

Det ser ud som om grækerne bliver tvunget til at forlade det europæiske system. Jeg siger, at det er i Grækenlands interesse at forlade det. Det europæiske system er håbløst bankerot. Det europæiske system er ved at disintegrere. Grækenland kan tage føringen i at bryde et system, der fra begyndelsen var råddent og destruktivt. Ved at forlade Eurozonen kan Grækenland afsløre bedrageriet. Det er sådan, man besejrer dem: afslør den kendsgerning, at de er en flok bankerotte bluffere og bedragere.

Deres system er i færd med at disintegrere, og det eneste, de har tilbage, er truslen om krig. Obama er det samme, en del af det samme, bankerotte system. Obamas bedrageri over for Rusland kan føre til ødelæggelsen af den menneskelige art. Hold dig til Obama, og du får en fribillet til udslettelse.«

Londonavisen The Economist udsteder en opfordring til atomvåben

7. marts 2015 – En lederartikel 7. marts i *The Economist*, det politiske magasin, som er flagskib for Det britiske Imperium, advarede om, at »Et kvart århundrede efter afslutningen af den kolde krig konfronteres verden med en voksende trussel om en nuklear konflikt«. Hvad er kilden til denne fare, iflg. *Economist*? Jamen, præsident Putin af Rusland, selvfølgelig – og i anden ombæring, Kina.

Dette er i sandhed et tilfælde af 'gryden, der kalder kedlen for sort', i betragtning af det provokerende fremstød for en militær konfrontation med Rusland og Kina, som USA og NATO har lanceret.

»Rusland er begyndt at bruge atomtrusler som et offensivt våben i sin intimidationsstrategi«, lyver *Economist*. »Dets militærøvelser iscenesætter rutinemæssigt attrap-atomangreb på sådanne hovedstæder som Warszawa og Stockholm. Hr. Putins taler indeholder tilslørede atomtrusler. Dmitri Kiselev, et af Kremles talerør, har med fryd erklæret, at russiske atomstyrker kunne forvandle Amerika til 'radioaktiv aske'«. (Kiselev er generaldirektør for Rossiya Segodnya agenturet, der omfatter Sputnik og RIA Novosti).

Economist fremfører dernæst, at Putins villighed til at lancere atomkrig demonstreres af [mordet på Nemtsov](#), som Obamaregeringen og vestlige medier generelt på utroværdig vis

har forsøgt at lægge foran Putin dør.

»Kun retorik, kan man måske sige. Men mordet på Boris Nemtsov, en oppositionsleder, på Kremls dørtrin den 27. februar var blot det seneste tegn på, at hr. Putins Rusland har kurs mod en geopolitisk udørk. Harmfuld, nationalistisk og voldelig ønsker han at omskrive de vestlige normer, der understøtter status quo. Først i Georgien, og nu i Ukraine, har Rusland vist, at det vil gå helt til yderligheder for at hævde sin kontrol over sine naboer og overbevise Vesten om, at intervention er formålsløs. Selv om hr. Putin skulle bluffe om atomvåben (og det er der ingen grund til at tro, at han gør), så kunne enhver nationalistisk leder, der efterfølger ham, være endnu farligere.«

Men glem ikke Kina, tilføjer *Economist*. »Kina udgør en mere fjern fare, men en fare, der ikke kan ignoreres ... Udvidelse af atomvåben har til formål at give Kina en chance for at gengælde ved hjælp af et 'sekundært angreb'.«

Lederartiklen konkluderer, at det er nødvendigt at tage ubehagelige muligheder i betragtning: »Det afgørende første skridt i at konfrontere den voksende atomtrussel er at stirre den lige i ansigtet.«

Helga Zepp-LaRouche: EU-magtopgør med Grækenland

og Rusland styrker BRIKS-organisationen!

Grækenland og Cypern kunne repræsentere en bro mellem EU og Rusland, da relationerne mellem disse to stater og Rusland aldrig har haft den negative karakter, som de har haft i de andre EU-stater. De ville begge ganske vist forblive som medlemmer af EU, men de har også rent historisk dybe relationer til BRIKS-staterne. Til Indien, f.eks., har der siden antikken bestået nære relationer, lige såvel til Kina, fra den tid, hvor de begge var store kulturer, Kina for Asien og Grækenland for Europa – henover tre til fire tusinde år. Og med Rusland er der ligeledes dybe historiske, kulturelle og religiøse forbindelser.

7. mrs. 2015 – Det desperate skridt fra ECB-chef Mario Draghi, hvor han vil oversvømme Eurozonen med 1, 14 bio. Euro i den såkaldte »kvantitative lempelse« samtidig med, at Grækenland og Cypern udelukkes af denne tvivlsomme pengevelsignelse[1], vil vise sig at fremskynde det transatlantiske finanssystems sammenbrud. Den samtidige optrapning af provokationerne mod Rusland gennem NATO-manøvrer i Sortehavet, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt militærustyr i De baltiske Stater på Ruslands grænse, hænger direkte sammen med truslen om finanssystemets umiddelbart forestående bankerot.

I begge tilfælde – både den hårde linje over for Grækenland og optrapningen mod Rusland – drejer det sig til syvende og sidst om et bluff. Grækenland skal tvinges til fortsat at holde fast i Trojkaens nedskæringspolitik, uagtet den kendsgerning, at denne morderiske politik er blevet fravalgt af den græske befolkning i et demokratisk valg. Klaus Regling, chef for den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), understreger: »Grækenland må tilbagebetale hele denne kredit. Det er, hvad vi forventer, og der er intet forandret i det.« Hverken den kendsgerning, at kun 3 % af denne kredit er forblevet i

Grækenland, mens resten derimod kom de europæiske banker til gode, og heller ikke resultatet af et demokratisk valg, som klart har sagt nej til en politik, der har skrumpet den græske økonomi med mere end en tredjedel, og som slår befolkningen ihjel, synes åbenbart at interessere ham.

Som medlem af det finansielle etablissement er han derimod vidende om, at såvel en græsk udtræden af euroen som en nedskæring af gælden, som Tsipras har krævet, ved en forbliven i Euroen, ville have Eurozonens, City of Londons og Wall Streets øjeblikkelige kollaps til følge, for den totale gældspyramide, inkl. den seksten-cifrede (!) derivatboble ville eksplodere. Trojkaen har naturligvis en massiv interesse i, at Tsipras-regeringen ikke får sine krav gennemført, fordi de frygter den positive signalvirkning på Italien, Spanien, Portugal, Irland og Frankrig, som ville udgå fra Grækenlands succes, mere, end Djævelen frygter vievand. Og det tyske Finansministerium undså sig ikke for at besvare en forespørgsel om dette fra den parlamentariske gruppe fra partiet Die Linke i Forbundsdagen med, at man, ud fra gældskonferencen for Tyskland i London i 1953, ikke kunne drage nogen følgeslutninger for en sådan konference for Grækenland, da man jo ikke kunne vide, hvordan den tyske økonomi ville have udviklet sig i '50'erne uden denne konference!

Men sandheden er tværtimod, at Konrad Adenauer og Hermann Abs udmærket vidste, at der ikke ville have været noget tysk, økonomisk mirakel, hvis Tyskland dengang ikke havde fået eftergivet 60 % af sin totale gæld, og den resterende tilbagebetaling ikke var blevet knyttet til eksportoverskuddet. Frem for alt var de, til forskel fra den nuværende besætning i Finansministeriet, kompetente og havde Tysklands interesser på sinde.

NATO-konfrontation over for Rusland

Den samme konfrontationsstrategi, som man, i betragtning af den højspændte situation, kun kan opfatte som en provokation, kommer til udtryk i NATO-manøvrerne i Sortehavet, som er påbegyndt med den bulgarske, rumænske og tyrkiske marine. Man træner bl.a. forsvaret mod angreb fra luften såvel som fra ubåde eller mindre skibe. Samtidig afholder Rusland manøvrer, hvor, frem til 10. april, 2.000 soldater deltager i luftværnsøvelser og kamptræning, først og fremmest i det sydlige Rusland og i Nordkaukasus, og hvor også militære støttepunkter på Krim, i Armenien og Georgien indgår.

Med hensyn til de stadig mere højrøstede krav fra den britiske regerings side og fra republikanernes side i USA om en bevæbning af den ukrainske hær med »dødbringende våben«, den fremadskridende, fremskudte udstationering af NATO-tropper og hovedkvarterer i de østeuropæiske stater langs med Ruslands grænse, så nærmer vi os hastigt en »omvendt Cubakrise«, som William Polk, den tidligere militærrådgiver til præsident Kennedy på den tid, i disse dage skriver. I modstrid med de løfter, der blev givet af den tidligere, amerikanske udenrigsminister, James Baker jr., har man integreret det ene, forhenværende sovjetiske land og Warszawapagt-land efter det andet i NATO, og nu er man i gang med det i Ukraine; visse indflydelsesrige amerikanere har allerede foreslået, at man skal fortsætte fremad, helt til »Moskvas porte«. Bevæbningen af Ukraine er et yderligere skridt i denne retning. Desuden er det umuligt at bevæbne Ukraine så meget, at de kan udligne den russiske militærmagt; man nærer altså de urealistiske forventninger i Ukraine, men lancerer samtidig aktioner, der ville blive betragtet som offensive af Rusland, og som Rusland ville føle sig tvunget til at reagere på. Det kunne alt sammen føre til en krig, som ingen kan ønske. Rusland kan lige så lidt acceptere, at Ukraine bliver medlem af en fjendtlig militæralliance, som USA ville have tilladt, at Mexico var blevet medlem af Warszawa-pagten.

En hel række af militærekspertter går, i ikke-officielle

samtaler, ud fra, at den nuværende konfrontation mellem NATO på den ene og Rusland og Kina på den anden side har direkte kurs mod en sådan omvendt Cubakrise, men at, i betragtning af den manglende, røde telefon mellem Obama og Putin, og frem for alt den illusion, at man kan vinde et nukleært førsteangreb, faren for en fejlberregning er ekstrem høj, og at hele denne politik vil føre til menneskehedens udslettelse.

Den truende kulisse, der således er opbygget, skal formidle budskabet: Enten kapitulerer Rusland og Kina, eller også er man parat til at gennemføre spillet med »dødsførsel«[2] til den bitre ende, altid med den antagelse, at den anden side i sidste øjeblik kapitulerer. Men netop denne mulighed har Rusland og Kina med al tydelighed udelukket. Chefen for Centralkommandoen for den russiske Strategiske Missilstyrke (SMS), generalmajor Andrei Burbin[3], har netop i et interview bekræftet Ruslands parathed til, i tilfælde af et angreb på landet, at gennemføre et modangreb med strategiske atomvåben. Enhver »utopisk« militærplan om en »begrænset atomkrig« eller et forsøg på, efter »Prompt Global Strike«-doktrinen, at udbombe den russiske gengældelseskapacitet med konventionelle våben, ville blive besvaret med et gengældelsesangreb med interkontinentale ballistiske missiler mod USA.

»Plan B«

Den græske finansminister Varoufakis omtalte for nylig, at der var en Plan B for det tilfælde, at Grækenland af ECB blev afskåret fra kreditlinjer. Udenrigsminister Nikos Kotzias fortalte, hvori dette alternativ består: Grækenland og Cypern kunne repræsentere en bro mellem EU og Rusland, da relationerne mellem disse to stater og Rusland aldrig har haft den negative karakter, som de har haft i de andre EU-stater. De ville begge ganske vist forblive som medlemmer af EU, men de har også rent historisk dybe relationer til BRIKS-staterne. Til Indien, f.eks., har der siden antikken bestået nære

relationer, lige såvel til Kina, fra den tid, hvor de begge var store kulturer, Kina for Asien og Grækenland for Europa – henover tre til fire tusinde år. Og med Rusland er der ligeledes dybe historiske, kulturelle og religiøse forbindelser.

Netop i dette forsøg ligger chancen for at imødegå den vanvittige kurs mod selvødelæggelse, som vi i øjeblikket synes at være fast besluttet på at følge, med et fornuftigt alternativ. EU's brutale konfrontation over for Grækenland er en gyde, for enden af hvilken den sandsynlige udslettelse af menneskeheden i en atomkrig vil stå. Hvis vi i stedet tager imod Grækenlands tilbud, kunne vi via denne bro finde vejen til samarbejde med BRIKS-staterne i et nyt økonomisk system, som i øjeblikket virkeliggøres af disse stater i højt tempo.

Vi har ikke kun brug for en gældskonference for Grækenland i samme tradition som Londonkonferencen i 1953 for Tyskland, men derimod også for en gældskonference for hele Europa, og derudover for hele det transatlantiske system.[4] Det første skridt må være realiseringen af et system for bankopdeling, i traditionen efter Glass/Steagall-loven, sådan, som det blev gennemført af Franklin D. Roosevelt i 1933[5], og hvor den hidtil ubetalelige del af gælden og derivatboblen afskrives. Dernæst må det nuværende, monetaristiske system erstattes af et kreditsystem, der atter sætter realøkonomien, og dermed menneskene, i centrum for politik og økonomi. Og efter denne absolut nødvendige udrensning vil den transatlantiske sektor have alt at vinde, hvis den samarbejder med BRIKS-staterne, og frem for alt Kina og præsident Xi Jinpings »win-win«-politik, om bygningen af den Nye Silkevej.[6]

Tyskland har nøglerollen i denne opblødning. Hvis vi beslutter at samarbejde med BRIKS-staterne om bygningen af den Nye Silkevej, vil hele Kontinental-Europa følge efter – og det vil også være den eneste løftestang, der kan føre Amerika tilbage til sin bedste tradition som Den amerikanske Revolutions republik.

Vi har alle ansvaret for at vælge menneskehedens fremtid.

[1] Se 6. mrs.: 'Draghi annoncerer kvantitativ lempelse, men udelukker Grækenland og Cypern, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5370>

[2] Eng. 'chickengame'; når to biler i en konkurrence om, hvem der først taber modet, kører frontalt mod hinanden, indtil den ene viger – 'kyllingen' – eller de begge bliver dræbt!

[3] Se 6. mrs.: 'EIR Internationalt: Lyt til disse russiske advarsler – De kan måske redde dit liv', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5362>

[4] Se 23. jan.: 'EIR Fokus: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>

[5] Se: 'Hovedartikel: 80-års-dagen for Glass/Steagall: Franklin D. Roosevelts 100 dage', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3063>

[6] Se Nyhedsorientering, februar: Helga Zepp-LaRouche: 'Byg Verdenslandbroen for verdensfred', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5342>

Fra LaRouche-bevægelsen 6. mrs. 2015:

Et opgør lurer over græsk gælds bombe og NATO-krig mod Rusland

Torsdag accelererede Den europæiske Centralbank tidsplanen for et opgør med Grækenland over den faktiske bankerot af hele det transatlantiske finanssystem. Samtidig har NATO's provokationer i Sortehavet og Det baltiske Hav sat faren for en ukontrollerbar krig i hjertet af Eurasien på en tilsvarende hurtig fremspoling. De to mønstre er ikke uden forbindelse, men er derimod en refleksion af impulsen fra ledende britiske fraktioner til at fremprovokere, hvad de i deres vanvid tror, kunne blive en krig, der var afgrænset til det eurasiske territorium – med de førende BRIKS-nationer Rusland, Kina og Indien som mål.

På ECB's bestyrelsesmøde torsdag rullede Mario Draghi frem med bankens [svindel med kvantitativ lempelse](#) til \$1,2 billion, der vil begynde mandag med opkøb af dårlige værdipapirer til €60 mia. fra de store, europæiske banker.

Programmet for kvantitativ lempelse vil ekskludere Grækenland og Cypern, og ECB-bestyrelsen afviste at tillade Grækenland at trykke nye statsobligationer for at bevare kapitaliseringen af de store, græske banker. Mens Eurozonens finansministre enedes med Grækenland om en fire måneders udsættelse, så satser ECB tydeligvis på et kortfristet opgør – i det håb, at Grækenland vil give efter.

Torsdag understregede Lyndon LaRouche, at der ikke er nogen udvej for Grækenland, eller noget land i Europa, så længe man beholder et bjerg af ubetalelig gæld på bøgerne. Så dette er et opgør i Europa, og resultatet vil omgående ramme Wall Street også. Mandag mødes Eurozonens finansministre igen for at overveje det græske forslag om en fire måneders periode, i

hvilken detaljerne i en gældskonference, og afslutningen på den folkemorderiske nedskæringspolitik, kan udarbejdes.

Opgøret med det britiske, transatlantiske systems bankerot er drivkraften bag krigsfremstødet. Fire NATO-krigsskibe sejlede ind i Sortehavet torsdag til øvelser. Rusland meddelte, at det vil gennemføre flyveøvelser i det samme område, og 2.000 russiske tropper er også engageret i øvelser nær den ukrainske grænse.

Det britiske House of Lords havde udgivet en ny, såkaldt omfattende undersøgelse af krisen i Ukraine, der gav Putin og Rusland al skylden. Briternes spil er endnu engang en krig mod Rusland, denne gang ved at bruge USA, under præsident Obama, som de tåber, der skal engageres i en udslettelseskrig mod Moskva.

Mordet på Nemtsov giver stadig genlyd, men med flere stemmer, der tilslutter sig [LaRouche](#) i fordømmelsen

En fremtrædende græsk strategisk analytiker, Ilias Iliopoulos, har skrevet, at mordet på Nemtsov var vestlige kræfters værk, der arbejder for at få Putin fjernet, og han nævnte Obamas forhenværende ambassadør til Rusland, Micheal McFaul, sammen med [Victoria Nuland](#), som de sandsynlige arkitekter af operationen.

Formanden for den russiske Duma gjorde det i et interview med russisk Tv torsdag klart, at de folk, der i Vesten hævder, at »Rusland er isoleret«, er afkoblet fra virkeligheden. Rusland er en kernespiller i den nye, fremvoksende BRIKS-alliance, der allerede repræsenterer 42 procent af verdens befolkning, og 27 procent af virkelige, global rigdom. Det kan næppe kaldes »isolation«. I en tale midt på ugen til lederne af det russiske Indenrigsministerium gjorde Putin det klart, at Rusland vil tilbagevise de operationer, der køres under den »farvede revolution«. I samme åndedrag fordømte han mordet på Nemtsov som en del af angrebet på Rusland.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget denne uge, så kræver disse krisevilkår modige handlinger for at undgå krig. Obama og Nuland må fjernes fra embedet nu. Netanyahu og hans saudiske alliance om hundrede års religionskrige i den islamiske verden, må afsløres som det britiske program for befolkningsreduktion, det er, og omgående knuses. USA må bringes ind i BRIKS' nye paradigme. Den proces starter med en genindførelse af Glass/Steagall-loven og konkursbehandling af Wall Street; lanceringen af programmer for højteknologisk, kapitalintensiv infrastruktur og jobskabelse, gennem store mængder statslig kredit; og etablering af en Nationalbank efter Hamiltons principper for at drive processen fremad.

Der er ingen tricks eller fif, som vil virke. Kun disse forholdsregler kan med sikkerhed afvende et styrtdyk ud i en krig i Eurasien, der aldrig vil blive begrænset, men som vil, som [russiske militære ledere](#) gentagne gange har advaret om i de seneste dage, føre til en fuldt optrappet, termonuklear krig.

Titelfoto: NATO

EIR Internationalt: Lyt til disse russiske advarsler – De kan måske redde dit liv

3. marts 2015 – Den 1. marts gav generalmajor Andrei Burbin, chef for Centralkommandoen for Ruslands Strategiske Missilstyrker (SMS), en usædvanlig briefing, der blev direkte transmitteret, om Ruslands parathed til at bruge sine

strategiske atomvåben under betingelser med et angreb på landet, inklusive den højt besungne amerikanske Prompt Global Strike-fupplan om et ikke-atomart forsøg på at ødelægge Ruslands gengældelsesevne. Budskabet fra denne russiske officer er, at »utopiske« militære fupplaner om »begrænset atomkrig« eller en »kontrastyrke«-ødelæggelse af Ruslands atomvåben, er illusoriske: De vil mislykkes, og resultatet vil være gengældelse mod USA med anvendelse af de interkontinentale ballistiske missiler i Ruslands Strategiske Missilstyrker (SMS).

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttets Ugeavis
10 – 2015:
Flere internationale
advarsler om 3. Verdenskrig –
hjælp os med at få en debat i
gang i Danmark!**

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 2. marts
2015:**

**Ruslands atomstyrker er klar
/ Grækenlands strategiske
betydning / SAS strejken**

Med formand Tom Gillesberg

Flere og flere advarsler om 3. Verdenskrig – En kronologi

2. marts 2015 – Der kommer flere og flere internationale advarsler om en atomar 3. Verdenskrig. Men de nævnes kun sporadisk i de etablerede medier. Vi offentliggør her en liste af links i kronologisk orden for at give jer lejlighed til selv at danne jer et billede af situationen. Listen omfatter også krigspartiets røster for at vise, hvordan ideologisk blindhed truer med at styrte verden ned i afgrunden.

Listen kommer fra [BüSo's](#) hjemmeside, Bürgerrechtsbewegung Solidarität, LaRouche-bevægelsens tyske søsterorganisation og tysk politisk parti med Helga Zepp-LaRouche som formand. Her kan du også høre hendes ugentlige onsdags-webcast.

Kære læser, medlem, abonnent: Situationen er meget, meget alvorlig, hvis vi ikke får stoppet det her. Gå med i det danske Schiller Institut, og kast dine kræfter ind, sammen med vore medkæmpere i Tyskland, [USA](#), [Frankrig](#), [Sverige](#) og mange

flere lande, for at sikre, at den værste humanitære og kulturelle ødelæggelse i menneskehedens historie bliver stoppet i tide.

Vores formand, Tom Gillesberg, opfordrer konstant til, at vi får rejst en debat i samfundet om disse spørgsmål. Brug comment-funktionen her på hjemmesiden. Vi kan sætte jer i forbindelse med hinanden, så I f.eks. sammen kan skrive artikler til alle lokalaviser i landet, kontakte lokale Radio/Tv-medier, arrangere orienteringsmøder i jeres lokalområde – vi skal nok komme – **OG FÅ EN OFFENTLIG DEBAT OM DISSE VIGTIGE SPØRGSMÅL I GANG!**

Danmark, hører du?

Vi har brug for penge til at arrangere den næste konference i Danmark og til løbende udgifter, tryksager osv., så vi kan gøre dette arbejde, der *ubetinget må gøres*. Alle Schiller Instituttets medarbejdere arbejder ulønnet. Åbn generøst din pengepung, bliv medlem/abonnent, eller send os et bidrag. Ring 35 43 00 17 og tal med Michelle Rasmussen, vores kasserer (og næstformand).

1. Consortium News 23.02.2015: Ready for Nuclear War over Ukraine?
2. CBC News 21.02.2015: Ukraine preparing for 'full-scale war,' says former envoy to Canada
3. National Press Club in Washington, D.C./LaRouchePAC 18.02.2015: Ambassador Jack Matlock: The Mistakes We Made with Russia and How to Stop Making Them
4. The Guardian 16.02.2015: West must learn to live with Putin, former MI6 head warns
5. Russia Today 16.02.2015: The wise men, please step forward – Edward Lozansky und Martin Sieff
6. Spiegel Online 10.02.2015: Victoria Nuland: Amerikas Krawall-Diplomatin

7. Spiegel Online 08.02.2015: Nato-Russland-Krise: Das nukleare Gespenst kehrt zurück
8. Project Syndicate 03.02.2015: Securing the Euro-Atlantic Community – Browne, Ivanov, Nunn
9. Moscow Times 26.01.2015: Ukraine Crisis More Dangerous Than Cold War – Igor Iwanow
10. Bulletin of the Atomic Scientists 22.01.2015: Press release: It is now 3 minutes to midnight
11. Spiegel Online 18.01.2015: Neue Snowden-Dokumente: Die NSA rüstet zum Cyber-Feldzug
12. Spiegel Online 16.01.2015: Gorbachev Interview 'I Am Truly and Deeply Concerned'
13. The Nation 10.12.2014: How the Obama Administration Learned to Stop Worrying and Love the Bomb – Theodore Postol
14. European Leadership Network 10.11.2014: Dangerous Brinkmanship: Close Military Encounters Between Russia and the West in 2014
15. Georgetown University 2013: The New Era of Nuclear Weapons, Deterrence, and Conflict – Keir A. Lieber and Daryl G. Press (pdf)
16. International Security 2006: The End of MAD? – The Nuclear Dimension of U.S. Primacy – Keir A. Lieber and Daryl G. Press (pdf)
17. Foreign Affairs 2006: The Rise of U.S. Nuclear Primacy – Keir A. Lieber and Daryl G. Press

Titelbillede: Guernica, Pablo Picasso

Planter Obama en begrænset atomkrig i Eurasien og Vesteuropa?

28. feb. 2015 – Den 25. februar advarede Lyndon LaRouche, under diskussioner med sine medarbejdere, mod at afvise advarsler om en truende atomkrig med det argument, at ingen i fuldt alvor ville overveje en sådan krig, fordi den jo ville føre til menneskehedens udslettelse. »Denne idé om en atomkrig er ikke helt, som Obama eller hans strateger forestiller sig.« Planlæggerne af en sådan konfrontation ønsker sikkert ikke at føre verdenskrig over hele planetens territorium, men ville forsøge at begrænse atomkrigen til Eurasien og Vesteuropa.

»De ønsker en bestemt del af verden, i den transatlantiske region, som arena«, sagde LaRouche, for at »være tilskuere til ødelæggelsen af resten af verden ... Faren truer hovedsageligt Vesteuropa og Eurasien. Jeg siger ikke, at det vil ske, men det er det mest sandsynlige. Sandsynligvis ville det ikke ramme USA så hårdt, selv om det også ville ramme her, med det ville ramme Eurasien hårdt. Det er i dag temmelig sandsynligt.«

Mange mennesker skulle angiveligt have fejlagtige forestillinger om en stor atomkrig, og det måtte man ændre på. En sådan krig ville forløbe anderledes, end de fleste mennesker tror. »Selvfølgelig vil enhver, der forsøger at gennemføre en sådan operation, som de anglo-amerikanske magter, gå meget forsigtigt frem, så den fulde kraft af et angreb kun rammer det eurasiske territorium.«

Formodentlig er der ingen, der har til hensigt at sprænge hele planeten i luften. Det kan vel næppe være den mulighed, som den transatlantiske krigsfraktion ønsker. »Men de kunne snuble ind i det. Det er en kendsgerning, som man må tage i

betragtning. Der kunne også ske noget andet; men den eurasiske option er den mest sandsynlige.« Herved ville to tredjedele af verdens befolkning sandsynligvis blive udslettet. »Men de ville sikkert have et område, hvor de fortsat kunne agere, om end med en stærkt reduceret befolkning i den transatlantiske verden.« Dette kaldte LaRouche »Zeus-optionen«, en hentydning til den græske gud, der foragtede mennesker.

Dette scenario må forhindres. Man må gøre det klart for »Zeus«, at han ikke selv ville overleve dette folkemord. »Det er min hensigt at redde menneskeheden.« Han ville gøre det klart for folk, hvad de betingelser, under hvilke denne »Zeus-option« bliver umulige at gennemføre, er.

Indikationer på forberedelserne til en atomkrig

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en dag senere i sit ugentlige webcast grundene til sin mands indtrængende advarsler om den planlagte atomkrig i Europa og Asien. »Det er ganske vigtigt, at alle folk, der besætter en betydningsfuld post, og som udtaler sig imod konfrontationen med Rusland, systematisk bliver jaget fra deres post eller får munden lukket gennem Watergate-lignende operationer. Det seneste eksempel er den tidligere britiske udenrigs- og forsvarsminister, Malcolm Rifkind[1], der som formand for det britiske parlaments efterretnings- og sikkerhedskomite »havde en meget betydningsfuld position i det britiske parlament.«

Rifkind blev, ligesom den tidligere indenrigs- og udenrigsminister Jack Straw, offer for en overlagt fælde, en såkaldt »Sting-operation«: Journalister fra avisen *Daily Telegraph* og Tv-kanalen *BBC4* havde udgivet sig for repræsentanter for en Hongkong-virksomhed, optaget samtalen i hemmelighed og efterfølgende rejst anklage om, at Rifkind og Straw kunne bestikkes. Begge trak sig meget hurtigt tilbage pga. anklagerne.

Dette skal ses i sammenhæng med bestræbelserne på at optrappe situationen i Ukraine ved at levere våben til dem. Helga Zepp-LaRouche henviste til det samtidige besøg i USA af den tidligere øverstbefalende for Maidan og nuværende ledende medlem af Ukraines Rada (Øverste Råd), Andrij Parubij. Han holdt møde i Washington med viceudenrigsminister Victoria Nuland[2], senator John McCain, den republikanske formand for Kongressen John Boehner og repræsentanter fra Pentagon, for at hverve våbenleverancer fra USA til Ukraine. Parallelt hermed havde den ukrainske præsident Petro Poroshenko besøgt IDEX-våbenmessen i Abu Dhabi og der indgået aftaler om våbenleverancer fra Emiraterne til Ukraine. Eftersom der ikke findes nogen våbenindustri i Emiraterne, kommer disse våben selvfølgelig andre steder fra.

For Moskva ville våbenleverancer fra USA til Ukraine udgøre den »røde streg«, hvis overskridelse ville gøre en direkte militærkonfrontation uundgåelig.

En yderligere vigtig indikator for eksistensen af sådanne krigsplaner er præsident Obamas ordrer om at modernisere det amerikanske atomvåbenarsenal: »Man vil måske erindre sig, at præsident Obama under valgkampagnen i 2008 gentagne gange lovede, at han ville skære kraftigt ned på atomvåbnene, og hvis man ser på det i dag, så er det nøjagtig det modsatte, der sker.« Obama har sat et moderniseringsprogram i gang for alle atomvåben, »til et samlet beløb af en billion dollar – det er nu engang ikke peanuts«.

Særlig bemærkelsesværdigt er moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa. Flere forfattere har påpeget, at, på grund af logikken i en atomkrig »vil, i tilfælde af, at det skulle komme dertil, alle våben blive sat ind, eller man vil i det mindste forsøge at sætte alle våben ind. For den, der ikke gør det, er den, der vil blive udslettet«.

Derfor giver det ingen mening på nuværende tidspunkt at modernisere de taktiske atomvåben, der er opstillet i Holland,

Belgien og Tyrkiet. Men det er netop, hvad der sker. De nye B-61-atomvåben, der skal erstatte de forrige, har en mindre last, men en større rækkevidde, »og de udviser også i ganske farlig grad forskellen mellem atomvåben og konventionelle våben«. Det kan man også se i forbindelse med de øvrige udviklinger: Såvel Rusland som Kina har hele tiden protesteret mod USA's globale missilforsvarssystem. Moskva har altid vurderet det til at være en førsteangrebskapacitet imod Rusland. Den amerikanske militærdoktrin »Prompt Global Strike« er ligeledes baseret på den idé, at man ved hjælp af Stealth-teknologien og lignede teknologier kan undvige modstanderens luftforsvar og dermed flyve dybt ind i modstanderens territorium og udbombe hans gengældelseskapacitet. Hertil kommer NATO's udvidelse mod øst, som EU også må regnes med i, »da de jo også har militære traktater, der er struktureret fuldstændig på samme måde som NATO«, såvel som også den seneste tids fremskudte placering af våben og tropper fra USA og NATO i Baltikum og Østeuropa – Polen, Rumænien og Bulgarien.

I denne forbindelse påpegede hun advarslerne fra den amerikanske militæranalytiker Jack Lang. Han taler på sin website om en »omvendt Cubakrise« – med den væsentlige forskel, at man ikke, som i Kennedys tilfælde, kan forvente, at Obama vil afstå fra denne provokation, og at der heller ikke findes nogen struktur, der ville gøre det muligt, men at en optrapning tværtimod er forprogrammeret.

Alt har tilspidset sig i en sådan grad, understregede fru Zepp-LaRouche, »at jeg virkelig mener, det kan gå galt, hvis vi ikke hurtigt kommer væk fra denne kurs«. Hun har kontakter til mange militære eksperter i hele verden, og det kunne virkelig være, at folk tænker, at man ville kunne føre en krig i Europa, »der også omfatter Rusland og Kina, altså Eurasien, men ikke USA's territorium ... Det er naturligvis noget, der er mere foruroligende for os i Europa end idéen om en generel atomkrig – selv om der i sagens natur ikke er nogen, der ved,

hvad der vil ske, og om der dog ikke er tilstrækkeligt med atomvåben spredt over hele verden til, at det kunne føre til menneskehedens udslettelse«. Det er en virkelig akut fare.

Vi må fremtvinge en offentlig debat

Helga Zepp-LaRouche fortsatte: »På vores hjemmeside[3] har vi en liste med henved 20 artikler, som er fremkommet i den seneste tid, og som alle beskæftiger sig med dette spørgsmål, og jeg må blot endnu engang sige: Alle, der gør sig tanker om menneskehedens fremtid, har virkelig pligt til at læse disse artikler og sørge for, at der kommer en debat om det.«

Hun understregede: »Jeg mener, at vi må stille det krav, at disse amerikanske atomvåben på tysk territorium omgående fjernes. Det er det mindste, der må ske, og vi må virkelig udbrede dette krav. For det er faktisk en tragisk situation: Da vi havde krisen over mellemdistanceraketterne i 1980'erne, var der hundrede tusinder af mennesker, der gik på gaden for at protestere mod krig ... I dag er vi meget tættere på en krig, og ingen mennesker – eller så godt som ingen – taler om det.«

I sine analyser påpeger Lyndon LaRouche, at vi må have en grundlæggende nytænkning i befolkningen for at mobilisere den: »Vi må have en ny renæssance. Vi forstår, hvordan den menneskelige art opfører sig. Vi forstår dens potentiale for det onde, såvel som for det gode, og vi må skabe et instrument, der kan bevirke det, der må gøres for at forhindre en masseudslettelse af den menneskelige befolkning. Vi må skabe en ny form for orden, en ny form for renæssance i samme ånd som den renæssance, Nicolaus Cusanus[4] skabte ...

Hvordan kan vi forene menneskehedens kræfter på en sådan måde, at de selv beslutter sig til at forhindre disse rædsler? De må overtage ledelsen. For at afvende sådanne rædsler, må man give alt, og handle i fællesskab, for at disse forfærdelige ting ikke skal ske.«

Man må se på renæssancens idéer. Europa har længe ventet på at befri sig fra Zeus' forfærdelige herredømme. »Det er altså en strategisk kraft af en ganske særlig art. Det er en særlig kraft, der kun træder i kraft meget, meget sjældent i menneskehedens historie. Og det er virkelig godt, at den gør det.«

Denne artikel er skrevet af Alexander Hartman, redaktør for den tyske avis Neue Solidarität, som er organ for Bürgerrechtsbewegung Solidarität, LaRouche-bevægelsens tyske søsterorganisation og tysk politisk parti med Helga Zepp-LaRouche som formand.

Titelbillede: Fresko i Kirche St. Michael i Bamberg, Tyskland, over dødens filosofi

[1] Se artikel [her](#)

[2] Se [EIR FOKUS: Vil Nulands nazister skubbe verden ud i Tredje Verdenskrig?](#)

[3] Se [BüSo-hjemmesiden](#)

[4] Se Specialrapport: [En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer](#)

LaRouchePAC demonstrerer i New York for Grækenland

– Glass/Steagall, eller 3. Verdenskrig!

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 26. feb. 2015: Operation Zeus: Opgør

Lyndon LaRouche erklærede i dag, at det globale mønster i de britiske handlinger indikerer, at de handler på en måde, der kun kan tilskrives et fremstød mod en snarlig atomkrig. Den Watergate-lignende proces, der kom som lyn fra en klar himmel, mod [Malcolm Rifkind](#), formand for Parlamentets Efterretnings- og Sikkerhedskomite og en sværvægter i det britiske etablissement, og hans efterfølgende fratrædelse, pga. hans opposition mod en optrapning af konfrontationen med Rusland, betyder, at briterne gør sig klar til krig, sagde LaRouche. De er i færd med at skaffe alle forhindringer for denne krig af vejen – det er den konklusion, man må drage af Rifkinds afsættelse.

Dette britiske krigsfremstød ses også åbenlyst i de udviklinger, der finder sted omkring Ukraine og Grækenland – to strategiske konfrontationer, hvor midlertidige, usikre våbenhviler i øjeblikket eksisterer, men hvor de underliggende spørgsmål slet ikke er blevet afgjort.

For eksempel shopper Ukraines Petro Poroshenko aktivt efter

våben, der skal bruges i deres krig mod Rusland. På den internationale våbenudstilling IDEX i Abu Dhabi meddelte han, at han havde underskrevet en forsvarsaftale med De forenede arabiske Emirater, og at han håbede snart at gøre det samme med USA:

»Vi er i en meget praktisk dialog, og vi håber, at vi i den nærmeste fremtid vil få en beslutning om at hjælpe os med at få forsvarsvåben.«

I mellemtiden er Andrij Parubij, øverstbefalende for Maidans »selvforsvars«-styrker, og nu chef for Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, i Washington til møde med embedsfolk fra Pentagon og diverse senatorer for at få et bindende løfte om at sende våben til Ukraine. Parubij er, ligesom hans *controller* Victoria Nuland fra Obamas Udenrigsministerium, åben fortaler for nazistisk politik, inklusive konfrontation med Rusland.

Vi ved, hvad Nuland har gang i, var LaRouches kommentar i dag; og vi mener ikke, det er menneskeligt. Faktisk er det sådan, at Obama og de folk på den republikanske side, der er allierede med ham om den politiske strategi, er den ene faktor, der udgør den største kilde til fare for selve USA's fortsatte eksistens. Dette er en kendsgerning, vi må erklære udtrykkeligt og vidt omkring – fra det politiske centrum, der udgøres af LaRouche-bevægelsens organisering af aktioner på Manhattan og herfra strålende ud til resten af landet, og til verden.

I sagen om Grækenland er Den europæiske Union stædigt besluttet på at knuse Tsipras-regeringens afvisning af at gennemføre mere Trojka-nedskæringspolitik i landet og kræver, at de kapitulerer eller udsættes for finansiell og økonomisk tæppebombning, og bortvises fra Eurozonen.

LaRouche Political Action Committee demonstrerer i New York for Grækenland;

[se sangtekst her.](#) (engelsk og dansk)

Hvorfor skulle de dog forblive i Eurozonen? gav Lyndon LaRouche igen. Den græske regering burde sige til EU:

Hvis I har tænkt jer at presse os, hvorfor skulle vi så være en del af det? Der er grænser for, hvad en nation med respekt for sig selv vil underkaste sig, og vi har nået en sådan grænse. Det, I forlanger, er et bedrageri – og det ved I. Det britiske Imperium har udsuget os i årevis, og det har de ikke lov til; det er *umoralsk*. Vi har vist, at vi ønsker at samarbejde med jer, vi har givet jer den mulighed; men hvis vi ikke opnår et tilfredsstillende resultat, har vi ingen som helst forpligtelse til at fortsætte bedrageriet. Vi kan ikke underkaste os.

LaRouche specificerede, at det ikke er alle i Europa, der aggressivt forfølger Det britiske Imperiums 'brændte jords' politik imod Grækenland, men der er nogle særligt aktive personer, der må skilles ud og stoppes. Det er tilfældet med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble og chefen for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, så vel som også Spaniens finansminister Luis de Guindos – der var direktør for Lehman Brothers i Spanien og Portugal fra 2006 og frem til bankens undergang i flammerne i 2008. Og han prætenderer nu at belære Grækenland om ordentlig finanspolitik?

Men Grækenland har forskellige muligheder imod disse hit-men, understregede LaRouche. Hvis de knuser Grækenland, som de har planer om at gøre, vil de sænke hele systemet. Så det, Grækenland må sige, fortsatte LaRouche, er, at de betingelser, man stiller dem overfor, er et svindelnummer. Gælden er et svindelnummer; i virkeligheden skylder Grækenland ingenting. De tal, man har brygget sammen, er blot endnu et tilfælde af forbryderiske bankierers regnemetoder – en praksis, der er så svindelagtig, at den giver matematik et dårligt ry!

Pointen er, konkluderede LaRouche, at Grækenland intet skylder, og på trods af dette er Det britiske Imperium, i deres higen efter krig, ude på at drukne dem, dræbe dem og knuse dem. Tiden er inde for Grækenland til at handle og lade bankerne vide, at de ikke får noget. De er færdige.

Som afslutning på en diskussion med medarbejdere tirsdag aften sagde LaRouche:

Obama bruger rent faktisk terrorister, internationale terrorister, og det er her, truslen kommer fra. For briterne har ikke selv kapaciteten til at lancere denne form for krigsførelse. Der er faktisk ingen i Vesteuropa, der kan forberede en sådan krig. USA kan levere våben, seriøse våben, tunge våben. Men USA ønsker ikke at være ansvarlige for denne udvikling; de ønsker at udgøre opbakningen.

Den måde, som USA derfor ville operere på, især under Obama, ville være at få andre agenter til at lancere krigen. For det eneste, der behøves, er en anden agent, der vil starte krigshandlingerne, vil lancere den form for krigsførelse, der er involveret, og dette inkluderer atomkrig. Og atomkrig eksisterer i andre dele af verden, og leveringerne kan rettes mod andre dele af verden. Og derfor ville de angribe Rusland og Kina, som hovedmålene for ødelæggelsen. Og de ville være ligeglade med, hvad der sker med resten af Europa. De ville simpelt hen sige, »vi overlevede«; for folk, der vil udføre denne form for krig, vil sige, hvis de overhovedet har nogen kapacitet, så vil de kalkulere, og kalkulationen ville være, kan vi lancere en stykkevis krig, der ville destruere det meste af Europa.

Og det er præcist, hvad Nuland foretager sig. Hendes rolle er at tage til Europa og dér skabe en situation, der vil forårsage ødelæggelsen af Centraleuropa.

Storbritannien er ikke i stand til at gøre noget nu, undtagen rent politisk – politisk og finansielt. Derfor ville den

normale situation, under enhver form for skinfornuft, være, at det gik i den retning. Det er at sætte en fælde for det europæiske hjerteland, med ødelæggelse af visse dele af Nordafrika og Centralasien – og Kina. Og målet ville være at ødelægge Kina, at ødelægge Europa og Kina.

Se også: Lyndon LaRouche: Menneskets rolle i dag

Fra LaRouche-bevægelsen 25. feb. 2015: London og dets neonazister presser hårdt på for at få verdenskrig

På trods af det faktum, at våbenhvilen, der blev forhandlet igennem mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande, skrider frem i det østlige Ukraine, er der et fælles fremstød, med London som spydhoved, for at fremprovokere en generel krig med Rusland i de nærmeste dage. Victoria Nulands kæledyr, den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk, var på Fox Tv i søndags, hvor han falbød den løgn, at der ikke er nogen våbenhvile, og at Rusland er engageret i en fuld invasion af det østlige Ukraine. Disse ord var en gentagelse af erklæringer i løbet af weekenden fra en stadig mere hysterisk, britisk regering, der hævdede, at Putin var på kanten til at indtage de baltiske stater, og at der måtte gennemtvinges nye,

drakoniske sanktioner mod Rusland. Obama, der føler presset fra Frankrig og andre europæiske allierede for at tilbageholde våben til det ukrainske militær, truer også med nye, tunge sanktioner – den økonomiske ækvivalent til regulær krig.

LaRouchePAC demonstration i New York City 21. feb. 2015:

(Se engelsk sangtekst [her](#))

Se også: [Fyr Nazi-elsker Nuland, eller stå over for verdenskrig](#)

Det, der i stigende grad bør stå klart, er, at dette London-dirigerede fremstød for krig igen drives frem af panikken i City [of London] og på Wall Street over hele det transatlantiske, britisk-imperiale finanssystems håbløse bankerot. Grækenland er detonatoren, og Eurozonens finansministres beslutning fredag om at forlænge den aktuelle aftale om redningspakken i endnu fire måneder er simpelt hen baseret på den kendsgerning, at ingen er parat til at trykke på aftrækkeren mod hele det transatlantiske finanssystem. Liam Halligan advarede, i [en artikel i Sunday Telegraph](#) om, at euro-eksperimentet er dødt, og at eneste udvej er at organisere en lovformeligt reguleret græsk udgang af euroen, som første skridt i en tilbagevenden til adskilte og suveræne valutaer i hele Europa.

Lyndon LaRouche understregede, at et sådant initiativ må begynde med genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i USA og i hele Europa. Udelukkende kun en tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons forståelse kan afvende verdenskrigen og lancere en ny renæssance.

Betydningsfulde kredse i Washington er bekymrede over, at vi befinder os i den form for periode, i hvilken oligarkiet, i sin desperation for at klamre sig til et afdødt system, vil ty

til politiske mord på højt niveau for at få deres vilje. Den indlysende liste over statsoverhoveder fra BRIKS og deres allierede udgør den overordnede bekymring. Disse kredse advarer om, at Obama og hans CIA-chef John Brennan nemt kunne være på mordernes side. Det, der driver London til dobbelt vanvid, er det fremvoksende BRIKS som sæden til en ny, retfærdig, finansiel verdensorden – befriet for oligarkiets magt.

Se Brochuren:

[HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

[– En ny, international orden for menneskeheden](#)

Ifølge nyhedsrapporter rejser Sektor Højre-dræberen Andriy Parubij til Washington i denne uge for at tale for dødelig hjælp til Ukraine. Hollande og endda Merkel konkluderede for flere dage siden, at USA's fremsendelse af våben til Ukraine kan blive udløseren for generel krig, og at dette motiverede deres fælles indsats, sammen med Putin, for at opnå en aftale i Minsk 12. februar. De nu offentligt erkendte neonazister – som Parubij – er Londons nøgleinstrumenter i det aktuelle krigsfremstød, og de må, sammen med troppefører Victoria Nuland, ubetinget væltes fra enhver magtposition, hvis vi skal undgå krig. Obama må enten fjernes fra embedet eller gøres så magtesløs, at han ikke længere kan udføre Londons og Wall Streets ordrer.

Se: [Kiev Ambassador: We Needed the Neo-Nazi Battalions](#)

Vi har nogle vigtige flanker i denne kamp. HSBC, Kronjuvelen for British Dope, Inc., er på vej ned, og det er frugten af en langvarig indsats, der går tilbage til udgivelsen af *Dope, Inc.* i 1978, der afslørede HSBC's rolle – dengang Hongkong and Shanghai Banking Company – som den centrale clearingbank for verdens opiumhandel. Siden 1865 har Hong Shang beskæftiget sig med narkohandel – som det britiske monarkis eksklusive agenter – og intet er forandret i dette arrangement frem til nutiden.

Det er dette Dop., Inc.-apparat, som Obama, Holder og den nominerede til justitsministerposten, Loretta Lynch, så stædigt beskytter. Alene dét er tilstrækkelig grund til af fjerne Obama fra embedet – i denne uge!

Dope, Inc.

Diane Sare, mangeårig aktivist i LaRouchePAC, siger det ligeud til New Yorkerne,

på dansk [her](#).

STOP 3. VERDENSKRIG!

VI HAR FORTSAT BRUG FOR DIN STØTTE

TIL SCHILLER INSTITUTTETS OG LAROUCHE-BEVÆGELSENS KAMP.

Bliv medlem [her](#)

Eller send os et bidrag:

Giro: 564-8408 * Homebanking: 1551-5648408